

Sygn. akt IX U 328/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 10 lutego 2016r. Znak (...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn. akt IX U 328/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7.01.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. K. (K.) ponownego ustalenia wysokości emerytury w trybie 110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od tej decyzji, w którym domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przeliczenia emerytury.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko jak w decyzji, wskazując na bezzasadność odwołania.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od dnia 1.07.1984r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (WWPW), został ustalony z okresu od 9/1983 do 08/1984, wyniósł 288 %, dlatego został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej kontynuował zatrudnienie.

W dniu (...) ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie emerytury.

Wwpw wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok zgłoszenia wniosku o ponowne przeliczenie emerytury wyniósł 210,50%.

Za okres od 2.07.1956 do 23.11.1956, od 1.07.1957 do 31.12.1968, od 14.09.1987 do 30.06.2000 ZUS przyjął minimalne wynagrodzenie.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako okoliczności niesporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Ubezpieczony pracował w KWK (...) od 2.07.1956 do 6.10.1984 jako robotnik na powierzchni, młodszy górnik pz. (od 1.07.1957), górnik pz. (od 1.04.1963r.), górnik przodowy z prawem do strzelania pz. (od 14.03.1966).

Odtworzone zarobki ubezpieczonego wynoszą:

1958-23620,64 zł 158,87%

1959 -27700,00 zł (legitymacja) **165,60%**

1960 – 31000,00 zł (legitymacja) **162,10%**

1961- 25167,20 zł 129,06%

1962-29364,68 zł 145,66%

1963- 27588,96 zł 130,41%

1964- 29518,40 zł 135,45%

1965- 29832,00 zł 133,15%

1966-36044,00 zł 155,31%

1967-43152,00 zł **178,37%**

1968- 45469,00 zł **179,92%**

1969- 72962 zł **279,68%**

1970- 73676 zł **274,71%**

1971-78262 zł **276,58%**

1972-85834 zł **285,09%**

1973-78569 zł **234,00%**

1974- 97547 zł **255,27%**
1975- 120152 zł **255,88%**
1976-121635 zł **236,77%**
1977-135317 zł **245,35%**
1978-128992 zł **219,96%**
1979-138450 zł **216,59%**
1980-160238 zł **221,08%**
1981- 222909 zł **241,59%**
1982 368814 zł **264,25%**
1983-559654 zł **322,20%**
1984-479398 zł **237,26%**

W wynagrodzeniu tym zostały uwzględnione takie składniki wynagrodzenia jak: płaca zasadnicza, dodatki nocne, dodatki zmianowe, dodatki szkodliwe, dodatki niebezpieczne, dodatek przodowy, karta górnika, dodatki za niedzielę, deputat węglowy.

Wwppw wyliczony z lat 1959-1960, 1967-1984, przy uwzględnieniu pracy akordzie i pracy w 2 niedziele w miesiącu, dodatku z tytułu pracy w szczególnych warunkach w wysokości 12,00 zł za dniówkę, wynosi 237,45%.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego z KWK (...) i Przedsiębiorstwa (...), opinie biegłej S. K. (główna i uzupełniająca), k.27-60, 111-133 a.s, zeznania ubezpieczonego,)

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, przekonujący, logiczny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Wobec wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy Sąd oddalił wnioszek dowodowy ubezpieczonego o przeprowadzenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłego do spraw emerytur i rent.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie,

jeśli wskaźnik przekracza j.w. 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony nie spełnia warunków umożliwiających przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanej biegłej z zakresu emerytur i rent mgr S. K., która na podstawie posiadanej dokumentacji obliczyła najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłą w opinii uzupełniającej najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (237,45%) okazał się być niższy niż 250% i tym samym nie może stanowić podstawy przeliczenia świadczenia.

Sąd w pełni podzielił powyższą opinię biegłej jako rzeczową, fachową, wydaną po przeanalizowaniu zebranej w sprawie dokumentacji, zwłaszcza danych wynikających z zachowanej w sprawie dokumentacji akt osobowych ubezpieczonego, dokumentacji płacowej. Opinia ta jest zgodna ze zleceniem Sądu.

Biegła ustalając wynagrodzenie ubezpieczonego oparła się na danych wynikających z zachowanej dokumentacji akt osobowych.

W sytuacji braku pełnej dokumentacji płacowej, ewidencji czasu pracy odtworzenie wysokości faktycznych zarobków uzyskiwanych przez ubezpieczonego nie jest możliwe.

Biegła ustalając wynagrodzenie ubezpieczonego wzięła więc pod uwagę tylko stałe składniki wynagrodzenia ubezpieczonego, gdy nie dysponowała żadnym innym materiałem dowodowym, który można by było zastosować w opinii.

Zaznaczyć należy, iż Sąd nie neguje faktu wypłacania premii regulaminowych, jednak z uwagi na ich właśnie uznaniowy charakter i wypłaty w różnych wysokościach stoi na stanowisku, iż brak jest podstaw do wliczania takich premii do podstawy wymiaru wynagrodzenia w sytuacji braku jakiegokolwiek dokumentacji potwierdzającej wypłatę premii regulaminowych w konkretnych kwotach.

Takie stanowisko potwierdza też wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 18.01.2012r. wydany w sprawie III AU a 1585/11 zgodnie z którym przy ustaleniu podstawy wymiaru świadczenia z dowodów pośrednich obowiązuje ścisła zasada uwzględniania składników wynagrodzenia, które bezwarunkowo przysługiwały w czasie trwania zatrudnienia jako składniki stałe w określonej wysokości, np. wynagrodzenie zasadnicze, stałe dodatki określone kwotowo. Inne składniki wynagrodzenia - premie i nagrody czy dodatki mogą być uwzględnione, jeżeli dokumentacja wskazuje niewątpliwie na ich faktyczną wypłatę i w określonej wysokości. Zatem wysokość uzyskiwanego dochodu może być również wykazana dowodami pośrednimi, jeżeli w sposób nie budzący wątpliwości wynika z nich, że dochód w określonej wysokości przysługiwał i został wypłacony (LEX nr 1163473).

Podstawowymi środkami dowodowymi potwierdzającymi wysokość zarobków są zaświadczenia zakładów pracy wystawione na podstawie dokumentacji płacowej lub legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca wpisy dotyczące okresów zatrudnienia i wysokość osiągniętych zarobków. Dokumentacja ubezpieczonego nie zawiera kwot premii przyznawanych za poszczególne miesiące i lata w spornym okresie.

Pozostałe zastrzeżenia odwołującego również nie zasługują na uwzględnienie. Ubezpieczony nie udokumentował czy faktycznie pobierał materiały wybuchowe, w jakich to było latach. Biegła uwzględniła ubezpieczonemu wszelkie dodatki wynikające z jego członkostwa w drużynie ratowniczej, które wynikały z dokumentacji jego akt osobowych, natomiast dodatki, które miały charakter cykliczny (za udział w szkoleniach, dyżurach) również nie zostały przez ubezpieczonego udowodnione zgodnie z obowiązującą w procesie zasadą kontrydiktoryjności. Same zaś zeznania ubezpieczonego, nie poparte żadną dokumentacją, nie są wystarczające dla uwzględnienia w wyliczeniach jego wynagrodzenia dodatku za grubszy asortyment węgla.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie jako niezasadne.

Sędzia